

Ed. Hartkorn i nogle faa Aar, da vilde man vistnok finde, at det var en meget betydelig Førgølse, men endnu mere vil det gjælde deroppe, hvor Maalestoffet, hvorefter Afgiften udredes, er saa høist uhenftgsmæssig. Jeg troer ogsaa, at vi paa det Standpunct, denne Sag nu staaer paa, virkelig maae gjøre, hvad vi paa nogen Maade kunde forsvare for at komme til Enighed med det andet Thing. Man kan vel sige, at, naar dette Lovudkast falder, vedbliver den bestaaende Lagthingslov at gjælde, men det maa erindres, at det udtryffeligt er fastsat i bemeldte Lov af 26de Marts 1852, at det først sammentrædende Lagthing skulde høres over denne Lov og de Forandringer deri, som maatte attraaes. Ministeriet maa altsaa, naar Loven ikke kommer ud denne Gang, forelægge den igjen til Efteraaret, og vi ville da atter komme til at gaae denne hele Strid igjennem, som vi nu have. Jeg troer derfor, at vi ligesaa godt nu skulle see at komme til Ende med de to Puncter, som staae tilbage, og jeg troer, at, naar vi med Hensyn til dette Punct, der paa Færøerne vil være det Føleligste, nemlig Spørgsmaalet om Udgifterne til Lagthinget, gaae ind paa Landsthingets Forslag, som stemmer med de Andragender, som ere komne fra Færøerne, saa ville vi vel lettere komme overeens om det andet tilbagestaaende Punct, angaaende hvilket der maaskee endnu ikke, hverken fra os eller fra Landsthinget, er fremkommet noget Forslag, som er fuldkommen heldigt. Lagthingsloven, saaledes som vi forøvrigt have vedtaget den, forøger allerede Færingernes Udgifter, idet de faae to Lagthingsmænd mere og altsaa skulle udrede Diater til dem. Jeg troer derfor, at der for Diebliffet er al Grund til, at blive staaende ved disse vel meget lave Diater, men som dog efter de derværende Forhold erkjendes for at være nogenlunde tilstrækkelige; efter nogle faa Aars Forløb vilde de jo let kunne forhøies; det vilde være en ubetydelig Lov, som gif ud paa at forhøie dem, og, naar det ønskes deroppe, ville vi her ingenlunde have Noget derimod, men at bidrage til at standse hele Loven og spille alt det Arbeide, der har været anvendt paa den, troer jeg virkelig vilde være betænkeligt.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at det er nødvendigt at yttre mig vidtløftigt om disse to Gjenstande, der nu ere drøftede saa udsørligt. Hvad Spørgsmaalet om Diaterne angaaer, saa troer jeg, at det nu, da Landsthinget vedbliver ved sin forrige Mening, som er overeensstemmende med Lagthingets, er rigtigst at blive derved og ikke give Anledning til nogen Differentis derom. Men jeg anseer denne Gjenstand for den mindre vigtige. Hvad derimod angaaer Forslaget med Hensyn til den Bygningsværdis, som skal hjemle Valgret, saa troer jeg, at Alt taler for, at man bliver staaende ved det af Lagthinget gjorte Forslag, som Landsthinget har tiltraadt, og som det er vedblevet med.

Ordføreren: Som jeg allerede tidligere yttrede, troer jeg, at jeg temmelig fuldstændigt har begrundet de Forslag, der nu atter ere stillede af Udvalget. Jeg troer i det Hele, at man aldeles overseer, at det ikke er hele Lagthinget, som saaledes har gjort de Forslag, hvorom der nu er Tale. Der er allerede blevet gjort opmærksom paa, at det kun er Lagthingets Majoritet, og kun en ubetydelig Majoritet, der har foreslaaet den store Ciendoms-census, nemlig, at Bygningerne skulle have en Værdi af 200 Rd., og jeg har tidligere tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at ikke alene en stor Deel af Beboerne i Thorshavn, — efter hvad jeg senere har udregnet omtrent en Trediedeel af dem — vilde blive udelukkede, isald den Census fastsættes, som er foreslaaet af Lagthingets Majoritet og nu tillige af Landsthinget, men ogsaa en Deel af Beboerne udenfor Thorshavn, skjøndt ikke en saa stor Deel som i Thorshavn, da Thorshavn, som bekendt, har en heel Deel Indvaanere, der ere fattige, og hvis Huse altsaa have en meget ubetydelig Værdi. Heller ikke troer jeg, man kan gaae ud fra, at det er Færingernes Duffe, at Diaterne skulle nedfattes fra 1 Rd. til 4 Mk. Jeg troer rigtignok, at Lagthinget maa betragtes som Færøernes Repræsentation, og at ialtsald de Stemmer, som yttre sig der, dog maae komme noget i Betragtning, og det er dog af 9 af Lagthingets Medlemmer foreslaaet, at Diaterne skulde fastsættes til 1 Rd., forøvrigt skal jeg ikke yttre mig videre om disse